

Nr 290.

Av herrar **Olsson** i Berg och **Wallerius**, om avskrivning av visst belopp utav till ett torrlägningsföretag i Göteborgs och Bohus län utlämnat lån.

Kungl. Maj:t beviljade den 13 april 1923 till ett företag avseende torrläggning av vattenskadade marker inom Brattefors, Håle Sörgård, Anfasteröd och Maen i Ljungs socken, Torp, Lissleröd, Hällesås m. fl. hemman i Grinneröds socken, Skröperöd, Roteröd m. fl. hemman i Ödsmåls socken, Svenshögen, Grössby, Sandbacka m. fl. hemman i Ucklums socken, allt i Göteborgs och Bohus län, dels statsbidrag från allmänna avdikningsanslaget med 14,430 kronor, dels ock lån från odlingslånefonden med 28,870 kronor. Av given anledning — vissa broar skulle icke innefattas i det statsunderstödda arbetet — minskades härefter statsbidraget till 13,170 kronor och lånet till 26,360 kronor. Kostnaden för företaget, ursprungligen beräknad till omkring 45,000 kronor, beräknades i sammanhang med uteslutandet av ovan sagda broar av företaget till 39,587 kronor. Jordförbättringsvärdet i följd av företaget uppskattades till omkring 43,000 kronor.

Sedan företaget vederbörligen slutförts och avsynats, har länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län den 26 februari 1930 fördelat återbetalningsskyldighet för det erhållna lånet.

Företaget omfattade reglering av Bratteforsån å dess sträcka mellan Brattefors damm och sjön Lilla Hällungen samt reglering av vattenståndet i Lilla och Stora Hällungen.

Den jord, som skulle torrläggas, var i huvudsak belägen på ömse sidor om Bratteforsån å dess ovarsagda sträckning, men vattenskadade marker funnos även vid Lilla Hällungen samt i synnerhet vid norra ändan av Stora Hällungen.

När företaget nu utförts, har det emellertid visat sig, att detsamma icke kommit att bli till den nytta för delägarna däri, som man avsett och hoppats vinna. Detta i främsta rummet av den anledningen, att en på sin tid av vederbörande häradsrätt fastslagen dämningsskyldighet vid Brattefors damm i själva verket förhindrat torrlägningsens genomförande i erforderlig omfattning beträffande den huvudsakliga torrlägningsmarken, belägen vid

Bratteforsån. Härtill hava också medverkat viss under åren inträffad sjunkning av denna mark, bestående huvudsakligen av myrmarker.

Ej heller har vederbörlig torrläggning kunnat åstadkommas beträffande markerna vid Stora Hällungen, vars vattennivå i själva verket allt fortfarande ligger 60 centimeter över vattennivån i Lilla Hällungen.

I följd av nu anförda förhållanden har ställningen för delägarna i företaget nu, när det gäller att återbetala lånet, blivit särdeles bekymmersam. Sålunda utgör enligt länsstyrelsens fördelning till återbetalning exempelvis för den obetydliga gården Maden i Ljungs socken om $3/28$ mantal amorteringen under 25 år icke mindre än 258 kronor för år, ett belopp, som ju torde vara att jämställa med ett arrende för en så pass liten gård. Det är att märka, att det direkta statsbidraget till företaget utgått med allenast en tredjedel av den beräknade kostnaden, under det att bidraget enligt nu gällande grunder torde kommit att hålla sig vid omkring hälften.

Med avseende å vad ovan anförts och med hänsyn tillika till det nuvarande för jordbruket ytterligt brydsamma tidsläget synes det skäligt att någon lättnad beredes delägarna i ifrågavarande företag. Hade förhållandena vid den tiden, då företaget planerades, varit sådana som nu, hade vederbörande delägare helt säkert icke vågat sig på detsamma utan låtit tegarna ligga kvar under vatten. Under erinran, hurusom riksdagen i ett flertal fall behjärtat liknande förhållanden, hemställa vi,

att riksdagen må medgiva, att Kungl. Maj:t må efter den närmare prövning, som kan finnas erforderlig, av det till ifrågavarande torrlägningsföretaget beviljade lånet avskriva ett belopp av 7,000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1932.

Cornelius Olsson.

Adolf Wallerius.